

Ο τράγος και η αλεπού

Με βάση τον μύθο του Αισώπου *Ἀλώπηξ καὶ τράγος*

Ο Αἰσώπος καθότανε
στον ἥλιο καὶ λιαζόταν
καὶ ἓναν μύθο εἶχε στον νοῦ:
τον τράγο καὶ τὴν αλεπού.
Αμέσως φεύγει ἀπὸ κει
καὶ τὸ κοινὸ του πάει νὰ βρει.
Θέλει νὰ του ἀφηγηθεῖ
τον μύθο που εἶχε σκαρφοιστεῖ:
τὴν αλεπού τὴν πονηρὴ
που ἓνα τραγὶ ταλαιπωρεῖ.

Σε *φρέαρ* πέφτει ἡ αλεπού
καὶ ὑπ' ἀνάγκης μένει αὐτοῦ.
Μάταια προσπαθεῖ νὰ βγεῖ
γιατί τὸ *φρέαρ* εἶν' βαθύ.
Αρχίζει τότε τὶς φωνές
καὶ παρακλήσεις φοβερές.
Τότε ἓνας τράγος πλησιάζει,
τὸ σχέδιό τῆς μπροστὰ βάζει.

«*Καλὸν ἔστι τὸ ὕδωρ*» λέει
στὴν αλεπού που ἐπιπλέει.
«*Χρηστὸν!*» του ἀπαντᾷ αὐτή,
νὰ κατεβεῖ τον παραινεῖ.
Καὶ κατεβαίνει στὴ στιγμῆ,
χωρὶς νὰ τὸ καλοσκεφτεῖ.
Πίνει αὐτὸς καὶ ξεδιψᾷ
καὶ τὴν αλεπού ρωτᾷ:

Εἰρήνη Καλογήρου

Γυμνάσιο Ακροπόλεως,
Τμήμα Α4

Υπεύθυνη εκπαιδευτικός:
Φωτεινὴ Θεοδούλου

Κατηγορία Β': Ποίημα

Α' ΒΡΑΒΕΙΟ

«Πώς θα βγούμε τώρα εμείς;»
«Μαζί! Να μην ανησυχείς!
Στην πλάτη σου εγώ θα βγω
κι αμέσως θε να ανεβώ.
Μετά σχοινί θα σου πετάξω
κι αμέσως θα σε ανεβάσω».
Και άνελθούσα η αλεπού
στο στόμιο του πηγαδιού,
βγήκε και γλίτωσε αυτή,
κι άφησε μέσα το τραγί.

Και του φωνάζει τότε αυτή:
«Αν είχες νου στην κεφαλή,
θα έλεγχες πριν να κατεβείς,
αν θα μπορούσες ν' ανεβείς!»
**Τὸ τέλος δεῖ ἡμᾶς σκοπεῖν,
εἶτα δεῖ οὕτως ἐγχειρεῖν!**
Σαν κάνουν όλοι οι καλοί
κι οι φρόνιμοι σ' αυτή τη γη!

